

Eugeniusz KORCZAK, Adam MARLEWSKI

Politechnika Poznańska

Wydział Elektryczny, Instytut Matematyki

ul. Piotrowo 3a, 60-965 Poznań

tel./ fax: 061 665 2763;

e-mail: adam.marlewski@put.poznan.pl

KORZYSTANIE Z SYSTEMU ALGEBRY KOMPUTEROWEJ DO WIZUALIZACJI OBRAZÓW PEWNYCH PROSTYCH UZYSKIWANYCH ZA POMOCĄ DWUSTOSUNKU HARMONICZNEGO

Key words: geometria rzutowa, bisekanta, stosunek harmoniczny, wizualizacja komputerowa

Wśród transformacji trójwymiarowej przestrzeni rzutowej P^3 na siebie znajduje się odwzorowanie konstruowane przy pomocy krzywej bazowej C^3 i bisekant będących elementami kongruencji liniowej rzędu 1 i klasy 3. Szczególnym przypadkiem takiej transformacji jest odwzorowanie, które przekształca proste przecinające krzywą bazową C^3 jedynie w jednym punkcie. Niniejszy referat dotyczy wizualizacji komputerowej tego przypadku. Taką wizualizację można uzyskać korzystając z systemów algebry komputerowej, gdyż potrafią one wykonywać obliczenia dokładnie. Dzięki tej cesze można pokazać, w postaci wykresów, pewne własności przedmiotowego odwzorowania. W referacie przedstawiamy, uzyskane w systemie Derive 5 (prod. Texas Instruments, Inc.), obrazy prostych – obrazy te są stożkowymi. Przykładową wizualizację stanowią dwie ryciny. Obie przedstawiają obraz uzyskany, gdy wyżej wymieniona kongruencją przekształca prostą przechodzącą przez punkty $(1 : 1 : 1 : 1)$ i $(3 : 2 : 2 : 3)$. Na ryc.1 poniżej widzimy nakreślony, w sześcianie $\langle -0.5, 0.5 \rangle^2$, obraz tej prostej, jest nim hiperbola mająca równanie

$$x = -q \cdot (3u + 7), \quad y = -q \cdot (2 + u),$$

$$z = q \cdot (u + 2),$$

$$\text{gdzie } q := 3 \cdot (6u^2 + 11u + 10),$$

$$u \in (-\infty, z_1) \cup (z_1, z_2) \cup (z_2, +\infty),$$

$$z_1 := (-11 - \sqrt{41})/4, \quad z_2 := (-11 + \sqrt{41})/4.$$

Na ryc.2. widzimy rzuty tej hiperboli na podstawowe płaszczyzny przestrzeni ortokartezjańskiej $Oxyz$, rzuty te są pokazane w układzie ortokartezjańskim Ohv i mamy prostą oznaczoną jako yz (jest to rzut na płaszczyznę $x = 0$; równaniem tego rzutu jest $v = -h$) i hiperbole oznaczone przez xy i xz (są to rzuty na płaszczyznę odpowiednio $y = 0$ i $z = 0$). Na pierwszej z wymienionych hiperbol zaznaczonych jest kilka punktów, towarzysząca punktowi liczba jest wartością parametru u , dla której ten punkt jest otrzymywany. Gdy u dąży do $-\infty$ lub do $+\infty$, to wyznaczony przezeń punkt (x, y, z) leżący na obrazie zbliża się do punktu $(0, 0, 0)$. Na ryc.2 zaznaczony jest także rzut tego punktu (o punkcie tym mówi się, że jest obrazem punktu w nieskończoności).

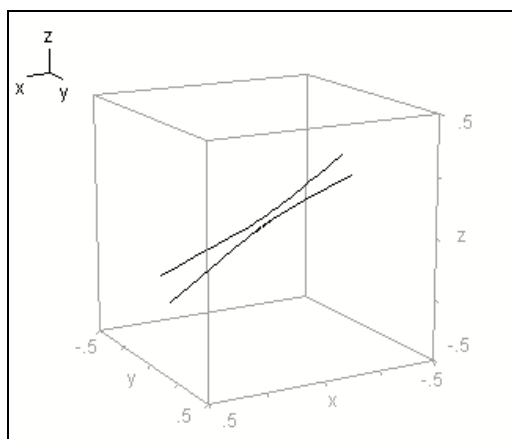

Fig.1. Ramiona hiperboli zawarte w sześcianie $\langle -0.5, 0.5 \rangle^2$

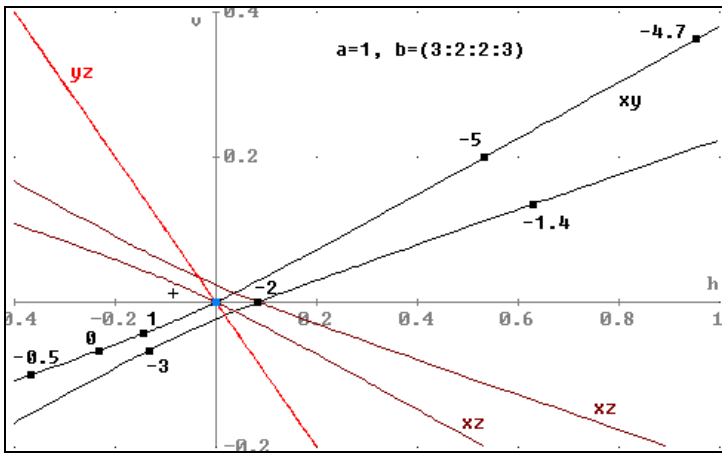

Fig.2. Łuki krzywych $xy: h = -q \cdot (3u + 7), v = -q \cdot (2 + u)$; $yz: h = -q \cdot (2 + u), v = q \cdot (u + 2)$; $xz: x = -q \cdot (3u + 7), z = q \cdot (u + 2)$; ponadto osiem punktów na hiperboli xy oraz obraz punktu w nieskończoności